

Fii apa mea...

MarianP

Fii apa mea...

Fii apa mea ce umple uscăciunea
Fii încercarea mea de-a trece râul,
Așa cum ploaia care udă grâul
Își trece peste câmp din cer minunea.

Fii pânza mea de vis de cireșar
Din noaptea echinocțiului trecut,
Fii scară de mătase la sărut
Și-nmiresmarea inimii cu jar.

Și-mi fii roșeața fină purpurie
De pe obrazul adunat în tău de mâini,
Așa cun foc din vatră coace pâini,
Fii pajiște de soare, aurie...

Fii dorul dorului pierdut pe plauri,
Și fii pleiada mea de stele ninse
De miriade de vapăi, de foc cuprinse,
Ascultă-mi ruga...fii miros de lauri.

Aș vrea să-mi fii o promisiune vie
Când cerul îți boltește peste frunte,
C-ai să mă culci în cetina din munte,
Fii veghea mea, umbrar de păpădie...

Fii clipa ce-și serbează născocirea
Eu însumi am să-ți fiu de nesfârșit,
Fii roua fânului proaspăt cosit
Și am să-ți trec prin păr cu nemurirea...

Și-aș mai dori să-mi fii o acuarelă
Din șevalet de curcubeu abandonat,
Pictează-mă cu ploi eu te-am rugat,
Fii regăsirea mea și inimii umbrelă...

Fii ne-nceputa noapte de amor,
Cu seara dinainte străbătută
De mângâieri, de taină prefăcută
În dezmierdări de foc ce-alungă dor...

Te-aștept să fii topirea pietrei reci

Și din priviri să mă-nfiori iubito,
Să-ți știu extazul, mâna ce-am simțit-o
Pe după umeri când cu jind o treci.

Fii apa mea ce umple paradisul
Și fii tu însăși fructul cel visat,
Doar astfel eu voi ști că te-am gustat
Ești unica cișmea ce-mi udă visul...

Marian Puscasiu
Aprilie 2015